

Forslag

til

Lov om ændring af lov om Danmarks erhvervsfond.

Fremsat den 11. april 1975 af *handelsministeren*.

§ 1.

I lov nr. 145 af 21. april 1965 om Danmarks erhvervsfond, som ændret senest ved lov nr. 288 af 14. juni 1974, foretages følgende ændringer:

1. § 3, *stk. 3*, udgår „Danske Bankers Fællesrepræsentation“ og i stedet indsættes: „Den

Danske Bankforening, Danmarks Sparekasseforening“.

2. I § 8 ændres „15 milliarder kr.“ til: „22 milliarder kr.“.

§ 2.

Loven træder i kraft ved bekendtgørelsen i Lovtidende.

Bemærkninger til lovforslaget.

Til 1.

Den foreslåede ændring af „Danske Bankers Fællesrepræsentation“ til: „Den Danske Bankforening“ er en følge af den i november 1974 vedtagne ændring i bankernes organisationsforhold.

Ved lov nr. 199 af 2. april 1974 om banker og sporekasser blev der tilvejebragt fuld ligestilling mellem banker og sparekasser med hensyn til virksomhedsområde. I konsekvens heraf foreslås, at eksportkreditrådet fremtidig kommer til at omfatte en repræsentant for Danmarks Sparekasseforening.

Til 2.

I den oprindelige lov om Danmarks erhvervsfond af 4. april 1960 var beløbsrammen, inden for hvilken garantier og kautioner kunne ydes, fastsat til 1½ milliard kr. Dette beløb er siden da forhøjet gentagne gange, senest ved lov nr. 288 af 14. juni 1974 til 15 milliarder kr.

I bemærkningerne til lovforslaget om den seneste forhøjelse af beløbsrammen var der redegjort for rådets forpligtelser pr. 28. februar 1974. Disse beløb

sig til 13.071 mio. kr., hvoraf 5.582 mio. kr. hidrørte fra garantier og 7.489 mio. kr. fra kautioner. En del af kautionsforpligtelsen hidrører fra kaution for afskibningskreditter i forretninger, som tillige er dækket af garantier, hvorfor man for at undgå dobbeltregning må foretage en reduktion for at finde frem til rådets faktiske maksimale forpligtelse. Pr. 28. februar 1974 androg denne reduktion 2.635 mio. kr., således at den faktiske maksimale forpligtelse omfattede såvel garantier som kautioner pr. denne dato beløb sig til 10.436 mio. kr.

Pr. 28. februar 1975 er rådets forpligtelser steget til 17.143 mio. kr., hvoraf 7.885 mio. kr. hidrører fra garantier og 9.258 mio. kr. fra kautioner. Reduceres for den nævnte dobbeltregning, udgør den faktiske maksimale forpligtelse for garantier og kautioner 14.015 mio. kr.

De anførte tal viser, at der på et år er sket en stigning i det faktiske garanti- og kautionsansvar på 3.579 mio. kr. svarende til 34 pct. En del af denne stigning, nemlig 1.284 mio. kr. skyldes øgede forpligtelser over for Danmarks Skibskreditfond og

danske værfter i forbindelse med værfternes bygning af skibe for udenlandsk regning. De samlede garanti- og kautionsforpligtelser pr. 28. februar 1975 i forbindelse med skibe beløber sig herefter til 8.202 mio. kr. svarende til 59 pct. af de totale forpligtelser mod 67 pct. pr. 28. februar 1974.

Den største del af stigningen i det faktiske garanti- og kautionsansvar, nemlig 2.295 mio. kr., skyldes andre varer end skibe, især øgede forpligtelser i forbindelse med eksport af kapitalgoder og udførelse af ingeniørarbejder for udlandet. De samlede garanti- og kautionsforpligtelser pr. 28. februar 1975 i forbindelse med eksport af andre varer end skibe beløber sig herefter til 5.813 mio. kr. svarende til 41 pct. af de totale forpligtelser mod 33 pct. året før. Rådets forpligtelser i forbindelse med eksport af skibe udgør fortsat en væsentlig del af de samlede forpligtelser, men tallene viser nu, at skibenes andel er faldende.

Med henvisning til, at den nuværende beløbsramme på 15 milliarder kr. som ovenfor nævnt er udnyttet med 14.015 mio. kr., har eksportkreditrådet i skrivelse af 24. marts 1975 til handelsministeriet oplyst, at rådet er orienteret om, at der i løbet af kort tid vil fremkomme ansøgninger om yderligere kautioner og garantier i forbindelse med bygning af skibe for udenlandsk regning. Endvidere forventer rådet, at etableringen af Dansk Eksportfinansieringsfond pr. 1. april 1975 med det formål at medvirke ved den langfristede kreditgivning i forbindelse med eksport af danske kapitalgoder vil bevirke en stigning i rådets forpligtelser, idet den overvejende del af fondens lån forudsættes garanteret af eksportkreditrådet. Hertil kommer, at indførelsen af garantier for køberkreditter og af en kursgarantiordning for eksporttillgodehavender også vil medføre forpligtelser, der skal holdes inden for den i lov om Danmarks erhvervsfond fastsatte beløbsramme. Endelig har rådet oplyst, at der både inden for garanti- og kautionområdet har været en stigende interesse hos eksporterhvervene og pengeinstitutterne for eksportkreditrådets medvirken.

Rådet har herefter givet udtryk for, at det vil være nødvendigt, at der gennemføres en væsentlig større forhøjelse af beløbsrammen end den, der fandt sted i juni 1974. I denne forbindelse har rådet fundet anledning til at bemærke følgende om de af rådet påtagne risici:

„Eksportkreditordningen er en forsikringslignende ordning baseret på princippet om, at præmieindtægterne i det lange løb skal dække de opståede tab

samt udgifterne i forbindelse med ordningens administration. Ud fra forsikringsmæssige principper er en passende spredning af de påtagne risici derfor ønskelig.

Rådets medvirken ved eksport af skibe indebærer imidlertid i sig selv en tendens til risikokoncentration under hensyn til, at det drejer sig om store enkeltkontrakter, og tendensen til koncentration har i den seneste tid også i større udstrækning manifesteret sig ved eksport af andre kapitalgoder og ved ingeniørarbejder, især i forbindelse med eksport til de østeuropæiske lande og til lande i Mellemøsten. Eksempelvis skal nævnes, at rådets forpligtelser ved garantigivning på Irak er steget fra 6 mio. kr. til 1.043 mio. kr. i løbet af 12 måneder, i det væsentligste forårsaget af enkelte store kontrakter.

På trods af den øgede risikokoncentration har eksportkreditrådet ment at burde medvirke ved gennemførelsen af sådanne kontrakter, da rådets overtagelse af kommercielle og politiske risici i disse forretninger er en betingelse for overhovedet at gøre det muligt for danske eksportører at gøre sig gældende under de nu herskende forhold på det internationale marked. De købedygtige lande stiller ofte krav om levering af nøglefærdige anlæg, og det kan i disse tilfælde dreje sig om kontrakter på mange hundrede millioner kroner.

Endvidere finder rådet anledning til at bemærke, at man inden for kautionområdet har fundet det påkrævet under den nuværende konjunkturafmatning, der ofte stiller forøgede krav til danske eksportvirksomheders likviditet, at medvirke til at dække opståede likviditetsbehov, selv om risikoen i forbindelse hermed i mange tilfælde er betydelig.“

Under henvisning til ovenstående foreslås beløbsrammen i overensstemmelse med eksportkreditrådets indstilling forhøjet til 22 milliarder kr.

Danmarks erhvervsfond, som primært tjener til sikkerhed for de af eksportkreditrådet afgivne garantier og kautioner, andrager pr. 28. februar 1975 ca. 315 mio. kr.

Den allerede konstaterede forøgede aktivitet inden for eksportkreditområdet og indførelse af nye garantiformer vil nødvendiggøre en udbygning af eksportkreditrådets sekretariat. Under hvilken form og i hvilket omfang udbygningen skal ske, kan ikke angives endeligt på indeværende tidspunkt, men det vil under alle omstændigheder være nødvendigt, at der til sekretariatet knyttes yderligere to kontorchefstillinger, nogle medarbejdere med specialuddannelse samt nogle kontormedarbejdere.

Bilag 1.

Lov om Danmarks erhvervsfond.

*Gældende bestemmelser.***§ 3.** — — —

Stk. 3. Handelsministeren udnævner til medlemmer af eksportkreditrådet en repræsentant for hver af følgende myndigheder, organisationer m. v.: handelsministeriet, udenrigsministeriet, finansministeriet, fiskeriministeriet, landbrugsministeriet, Danmarks Nationalbank, Danske Bankers Fællesrepræsentation, Grosserer-Societetet (Danmarks Engroshandelskammer), Industrirådet, Landbrugsrådet og De samvirkende danske Husmandsforeninger i forening, Danmarks Fiskeeksportørforening, Håndværksrådet samt Arbejderbevægelsens Erhvervsråd. Handelsministeren udnævner en næstformand blandt rådets medlemmer.

§ 8. Der kan ydes garantier og kautioner inden for et beløb af 15 milliarder kr., heri indbefattet garantier og kautioner, der er ydet i henhold til den tidligere tilsvarende lovgivning.

Forslag.

1. I § 3, *stk. 3*, udgår: „Danske Bankers Fællesrepræsentation“ og i stedet indsættes: „Den Danske Bankforening, Danmarks Sparekasseforening“.

2. I § 8 ændres „15 milliarder kr.“ til: „22 milliarder kr.“.